

# РЕШЕНИЕ

№ 25350

гр. София, 23.06.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в**  
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Ситнилска**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4182** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).  
Образувано е по жалбата на К. С. А. чрез пълномощник адв. С. Г. против решение № 513005-34/16.02.2026 г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи в частта му, с която е отказано заличаване на личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Обосноват се съображения за неправилност на основния мотив за постановения отказ, а именно: осъждане на К. С. А. за умишлено престъпление от общ характер, като в тази насока се акцентира на факта на настъпила реабилитация. Посочва се, че административният орган не е извършил индивидуализирана преценка на конкретния случай и не е съобразил европейското законодателство и практиката на СЕС. Изтъква се и липсата на необходимост от продължаващо обработване на личните данни на оспорващия, който желае да се възползва от правото си „да бъде забравен“ по чл. 17 от ОРЗД, като намира, че не са налице доказателства, че личните му данни са все още необходими за целите на чл. 25 от ЗМВР и чл. 4 на Директива 2016/680. В подкрепа на твърденията си се позова на решение на Съда на ЕС (широк състав) от 30.01.2024 г., постановено по дело № № С-118/2022 г. Претендира се отмяна на решението на директора на СДВР в оспорената му част и присъждане на разноски, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК. Ответникът - Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно

изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба № 328605-248/11.11.2025 г., депозирана от К. С. А. чрез пълномощник адв. С. Г. до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ с искане за снемане на полицейските му регистрации и за заличаване на личните му данни, събрани, съхранявани и обработвани в информационните фондове на МВР - включително и не само, данни за задържане по ЗМВР, данни за привличане като обвиняем и всички други.

С писмо рег. № 3286р-60399/21.11.2025 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ молбата на К. С. А. е изпратена по компетентност на директора на СДВР за произнасяне по искането му за заличаване на лични данни, съдържащо се в заявление № 328605-248/11.11.2025 г.

След постъпване на заявлението в СДВР е извършена проверка, при която е установено, че в АИФ на МВР са въведени следните лични данни на К. С. А.:

- Извършител по ЗМ 2368/10.09.2017 г. по описа на 09 РУ-МВР за деяние по чл. 194, ал. 3 от НК. С постановление от 26.09.2018 г., постановено по прокурорска преписка № 41302/2018 г. С. районна прокуратура, на основание чл. 199 и чл. 213 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и чл. 9, ал. 2 от НК, е отказала образуване на досъдебно производство.

- Извършител по ЗМ 1682/14.12.2017 г. по описа на 09 РУ-МВР за деяние по чл. 194, ал. 3 от НК. С постановление от 22.01.2018 г., постановено по прокурорска преписка № 117/2018 г., С. районна прокуратура, на основание чл. 199 и чл. 213 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и чл. 9, ал. 2 от НК, е отказала образуване на досъдебно производство.

- Извършител по ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-МВР за деяние по чл. 198, ал. 1 от НК. С протоколно определение 16.02.2021 г., постановено по нохд № 4516/2020 г. е одобрено споразумение, по силата на което К. С. А. се признава за виновен за извършено на 21.01.2019 г. престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК и на подсъдимия К. С. А. да бъде определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от девет месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК така определеното наказание е отложено за срок от три години.

- Наказателно производство - протоколно определение на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г., с което К. А. е признат за виновен за извършено на 21.01.2019 г. в [населено място], престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 9 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1, т. 1 от НК за срок от 3 години. Протоколното определение е влязло в сила на 16.02.2021 г.

Посочено е, че във връзка с досъдебно производство ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР, по което се обработват личните данни на К. С. А. е извършена полицейска регистрация по чл. 68 от ЗМВР с № 29175/13.02.2020 г. на 01 РУ-СДВР, като компетентни да се произнесат по искането за свалянето ѝ е директорът и заместник-директорите на ГД „Национална полиция“.

Въз основа на тези данни директорът на СДВР се е произнесъл с оспореното решение № 513005-34/16.02.2026 г., с което на основание чл. 25 и чл. 29, ал. 1 от ЗМВР, чл. 45, ал. 1 и чл. 56, ал. 2 и ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 3, т. 1 от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г., чл. 42, ал. 1, чл. 45 и чл. 56, ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 22, ал. 1 във връзка с чл. 21 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.2021 г. за реда за обработка на лични данни в МВР е разпоредил изтриване на личните данни на К. С. А., обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - С. във

връзка със ЗМ 2368/14.12.2017 г. по описа на 09 РУ-СДВР и ЗМ № 1682/10.09.2018 г. по описа на 09 РУ-СДВР и е отказал изтриването на личните данни на К. С. А., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство - протоколно определение на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г. От фактическа страна постановеният отказ е мотивиран с липсата на установени факти и обстоятелства, които да удостоверяват, че е отпаднала целта, във връзка с която се обработват личните данни на К. С. А. и данните следва да продължат да се обработват от МВР във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, имайки предвид обществените нагласи на обществото към този вид престъпления. Изтъкнато е, че данните са необходими за установяване на връзки между разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния опасни за обществото. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 3 от Инstrukция №8121з-748/20.10.2014 г., изменена и допълнена с инструкция №81121з-1127/11.09.2018 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, в която не е предвидена хипотеза на заличаване на лични данни, в случаите на осъждане с влязла в сила присъда, включително и при настъпила реабилитация.

Решението е връчено на пълномощника на заявителя на 09.03.2026 г. Жалбата е депозирана на 23.03.2026 г.

По делото е приложена заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи за оправомощаване на лица да се произнасят по постъпили искания за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент (ЕС)2016/679 и по чл. 53-56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задължения по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно чл. 68 от ЗЗЛД.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу акт, подлежащ на оспорване пред съд, от лице адресат на акта, чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, доколкото е отказано заличаването на обработваните негови лични данни. Жалбата е депозирана в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е решение № 513005-34/16.02.2026 г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи в частта му, с която е отказано заличаване на личните данни на К. С. А., обработвани в информационните фондове на МВР, а именно: в частта му, с която е отказано изтриването на личните данни на К. С. А., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство - протоколно определение на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗМВР, администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 53 - 56 от ЗЗЛД, и изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 68 от ЗЗЛД. Администратор на лични данни според разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР, е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Министърът на вътрешните работи е оправомощил със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. директорите и заместник-директорите на СДВР и на областните дирекции на МВР да разглеждат и да се произнасят по постъпилите от субектите на лични данни искания за упражняване на права

по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 53 - 56 от ЗЗЛД, и изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 68 от ЗЗЛД. Следователно, след като данните на оспорващия са обработени и въведени в информационните фондове на МВР от служители на СДВР, то компетентен да се произнесе по подаденото от искане е директорът на СДВР.

Спазена е установената от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, като е посочен издателят на решението, адресатът, правното и фактическото основание за издаването му. Изложени са мотиви, въз основа на които органа е приел, че не са налице основания за изтриване на личните данни на заявителя.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да водят до отмяна на акта на процесуално основание.

Решението на директора на СДВР в оспорената му част обаче е издадено в противоречие материално правните разпоредби, което е основание за неговата отмяна. Съдебният контрол за законосъобразност обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в решението правно основание за издаването му.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗМВР, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. В нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗМВР е посочено, че органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни, като съобразно ал. 3 на чл. 25 от ЗМВР, обработването се осъществява при условията и по реда на ЗМВР, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, и на ЗЗЛД. В текста на чл. 26, ал. 1 от ЗМВР са предвидени правомощията на органите на МВР при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство. В ал. 2 на чл. 26 изрично е предвидено, че сроковете за съхранение на данните по, ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

Въз основа на тази законова делегация, министърът на вътрешните работи е издал Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. В разпоредбата на чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. са посочени обстоятелствата, при настъпването на които се заличават личните данни на лица, които са събрани и обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, като сред посочените в цитираната норма не е осъждането, вкл. настъпилата реабилитация. Съобразно посоченото в Решение от 30 януари 2024 г на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-118/22, член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не

допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

В настоящия случай, административният орган е извършил преценка на необходимостта от продължаване съхраняването на личните данни на К. С. А. с оглед целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Прието е, че лицето е наказано за умишлено престъпление от общ характер, но не са изложени съображения с оглед естеството и тежестта на престъплението по отношение на предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред. Посочено е единствено, че данните са необходими за установяване на връзката между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния опасни за обществото. В така изложените съображения липсва конкретика относно необходимостта от продължаване на обработването на личните данни на К. С. А.. Административният орган не съобразил, че от извършване на престъплението са изминали около 7 години, както и че не са налице данни оспорващият да е извършил ново престъпление. Не е извършена преценка и не са изложени мотиви по отношение на вредните последици от извършеното престъпление, както и не е обсъден факта на настъпила реабилитация, което от своя страна е индиция, че субекта на данни представлява по-малък риск.

Административният орган не е съобразил приетото в т. 59 от решението по дело C-118/2021 СЕС, а именно че "понятието "умишлено престъпление от общ характер" е особено широко и може да се прилага към голям брой престъпления, независимо от естеството и тежестта им", а съгласно т. 60 - "всъщност не за всички лица, осъдени с влязла в сила присъда за престъпление, попадащо в обхвата на това определение, рискът да са замесени в други престъпления е еднакъв, което да обосновава определянето на еднакъв срок на съхранение на засягащите ги данни. Т.е., в някои случаи, с оглед на фактори като естеството и тежестта на престъплението или липсата на рецидив, рискът, който представлява осъденото лице, не дава непременно основание за запазването до смъртта му на неговите данни в информационните масиви на МВР. В такива случаи вече не съществува необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел (вж. по аналогия становище 1/15 (Споразумение PNR ЕС—К.), от 26 юли 2017 г., ЕУ: С: 2017: 592, т. 205). Поради това съхранението им не съответства на принципа на свеждане на данните до минимум, предвиден в член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2016/680, и е за период, по-дълъг от необходимия за целите, за които данните се обработват, което е в разрез с член 4, параграф 1, буква д) от тази директива".

Изложеното обосновава извод, че не са изложени мотиви, от които да е видно, че е извършена преценка за личността на субекта на лични данни, която следва да се базира върху обстоятелства, настъпили след осъждането, за което се съхраняват данните в информационните масиви на МВР. Следователно, ответникът, отказвайки изтриването на личните данни на К. С. А., не е изследвал въпроса относно необходимостта от продължаване на съхранението на тези данни, въпреки

настъпилата реабилитация и продължителността на съхранението, за целите, за които същите са били обработени, с оглед спазване на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. и поради това е постановил незаконосъобразен акт. Тук следва да се посочи, че независимо от празнотата в националния закон, до привеждането му в съответствие с правото на ЕС, административният орган следва, при отправено искане за изтриване на лични данни, да извършва конкретна преценка на необходимостта от съхранение на данните за целите, за които са събрани, за пропорционалност на срока на съхранение, както и периодични проверки дали все още съществува необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел, каквото в случая не е направено.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, в частта му с която е отказано изтриването на личните данни на К. С. А., обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - С., като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на директора на СДВР за ново произнасяне по депозираната от К. С. А. чрез пълномощник адв. С. Г. молба № 328605-248/11.11.2025 г., в частта ѝ относно изтриването на личните му данни, обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство - протоколно определение на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г., съобразно указанията дадени в мотивите на настоящето решение при спазване на установения срок.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 от АПК на оспорвания се дължат разноски, които са в претендиран и доказан размер, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК. Съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие, правната помощ е предоставена на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, поради което, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, на адв. Г. следва да се присъди възнаграждение в размер, определен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на К. С. А. чрез пълномощник адв. С. Г. решение № 513005-34/16.02.2026 г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи в частта му, с която е отказано изтриване на личните му данни, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство - протоколно определение

на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г.

ВРЪЩА преписката на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи за ново произнасяне по депозираната от К. С. А. чрез пълномощник адв. С. Г. молба № 328605-248/11.11.2025 г., в частта ѝ относно искането за заличаване на личните му данни, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ 847/08.04.2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство - протоколно определение на Софийския районен съд по нохд № 4516/2020 г., съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящето решение и при спазване на установения срок.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на К. С. А. разноски по делото в размер на 5.11 евро.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. С. Д. Г. адвокатско възнаграждение в размер на 102.26 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: